

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΑ ΤΑΞΙΚΑ ΜΑΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ, ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ, ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Θέματα Σχολής

Πρόγραμμα Σπουδών & Αλλαγή Τίτλου

Η πλειοψηφία των καθηγητών, επιθυμεί εδώ και καιρό ένα νέο πρόγραμμα σπουδών και αλλαγή του ονόματος της σχολής, προβάλλοντας μία ανάγκη εκσυγχρονισμού και αναβάθμισης της σχολής, που θα μας βοηθήσει ως φοιτητές και μελλοντικούς εργαζόμενους. Οι αλλαγές αυτές όμως, σύμφωνα με το περσινό πόρισμα της επιτροπής προπτυχιακών σπουδών, εκφράζονται ως μείωση της διάρκειας των εξεταστικών, μεγαλύτερη διάσπαση των κατευθύνσεων σπουδών, παραμονή अपαρχαιωμένων (Σχέδιο) και αντεργατικών (Διοίκηση & Οργάνωση Επιχειρήσεων) μαθημάτων. Επιπλέον, ποτέ δεν τους έχει φύγει η ιδέα, για ανάθεση της πρακτικής άσκησης (ΜΓΑ II) σε εταιρίες. **Είναι προφανές, ότι οι αλλαγές πρέπει να γίνονται με βάση τα συμφέροντά μας ως φοιτητές και μελλοντικοί εργαζόμενοι και αυτό θα γίνει μόνο με την έμπρακτη αντίδραση στις προτεινόμενες αλλαγές και τη συλλογική διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας.**

Η εντατικοποίηση των σπουδών και οι δικές μας ευθύνες

Οι καθηγητικές αυθαιρεσίες και τα κοψίματα συμβαίνουν σε ένα ήδη εντατικοποιημένο ρυθμό σπουδών που αυξάνονται χρόνο με το χρόνο οι υποχρεώσεις μας σε παρακολούθησεις, εργασίες κτλ. με ό,τι αυτό σημαίνει για τον ελεύθερο μας χρόνο. Αυτό δεν συμβαίνει απλά επειδή κάποιοι καθηγητές είναι “κακοί” ή εξουσιαστές. Όλοι οι καθηγητές έχουν μια εξουσία πάνω μας (πχ. με το να αποφασίζουν πότε θα μας περάσουν και πότε όχι) την οποία φροντίζουν να ασκούν είτε ήρεμα και πολιτισμένα είτε με τσαμπουκά. Όσο όμως φοβόμαστε να αντιδράσουμε σε τέτοιες συμπεριφορές τόσο αυτές θα αυξάνονται, γιατί ακριβώς οι καθηγητές θα υπολογίζουν ότι δεν θα συναντήσουν αντιδράσεις. **Παίρνουμε τη δύναμη στα χέρια μας, αντιστεκόμαστε σε περιστατικά καθηγητικής αυθαιρεσίας, απαιτούμε την ύπαρξη στατιστικών στοιχείων περασμένων και κομμένων σε κάθε μάθημα, παρεμβαίνουμε δυναμικά στις προβληματικές περιπτώσεις.**

Υλικοτεχνικά Ζητήματα

Και καθώς η σχολή έχει διανύσει τα 100 χρόνια λειτουργίας της, για ακόμα μία χρονιά, οι φοιτητές του πρώτου έτους, καλούνται να προμηθευτούν υλικά για το μάθημα του σχεδίου, πληρώνοντας οι ίδιοι τα χρήματα που απαιτούνται με τη σχολή, να μην έχει μάλλον συνέλθει ακόμα από τις **10000 ευρώ** που έδωσε για τις περσινές της φιέστες. Και για να μη ζήσουμε ξανά σκηνικά με πλημμυρισμένες αίθουσες (Α002) και ταβάνια που πέφτουν (Κτήριο Γεωπληροφορικής), είναι απαραίτητη η **απαίτηση παράδοσης ολοκληρωμένης λίστας υλικοτεχνικών ζημιών και η πλήρης επισκευή τους το συντομότερο.**

Κυλικείο

Αυτό το διάστημα, βρισκόμαστε σε μία μεταβατική φάση, όπου περιμένουμε το νέο εργολάβο να εγκατασταθεί στο κυλικείο της σχολής. Αντί να περιμένουμε κάποιον, που θα βγάλει κέρδη από εμάς, πληρώνοντας αυξημένες τιμές για καθημερινά είδη (νερό, καφέδες, σάντουιτς κλπ.), **είναι δυνατή η συλλογική αυτοδιαχείριση του χώρου από όλους εμάς**, εξασφαλίζοντας χαμηλές τιμές κόστους και προωθώντας μία λογική συλλογικής κάλυψης των αναγκών μας που θα δώσει επίσης και κοινωνικό χαρακτήρα στο κυλικείο. Χαρακτηριστικά παραδείγματα, είναι αυτά των αυτοδιαχειριζόμενων κυλικείων των Μηχανολόγων, Νομικής, Φυσικού και Πληροφορικής.

Απεργία 1^η Νοέμβρη

Εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι αμείβονται με πολύ χαμηλούς μισθούς που οριακά εξασφαλίζουν την επιβίωσή τους. Εδώ και χρόνια, με τους νόμους των μνημονίων, έχει επιβληθεί κατώτερος μισθός 586 ευρώ μικτά (και για εμάς τους κάτω των 25 υποκατώτατος μισθός 511 μικτά). Οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας ουσιαστικά έχουν διαλυθεί. Στις περισσότερες περιπτώσεις εκεί που υπάρχουν ΣΣΕ, είναι είτε «διακοσμητικές», είτε για να καταγράφουν την εργασιακή χειροτέρευση. Οι εργαζόμενοι, είναι επιτακτικό να δουλεύουν με μισθούς σύμφωνα με τις ανάγκες τους και με Συλλογικές Συμβάσεις που θα κατοχυρώνουν και θα διευρύνουν δικαιώματα.

Όσο για τις νέες ρυθμίσεις που προωθεί η κυβέρνηση για την «επαναφορά» των συλλογικών διαπραγματεύσεων και τον κατώτατο μισθό είναι μια απάτη και πολύ μακριά από τις βασικές ανάγκες. Ενδεικτικό είναι, πως για τον κατώτατο μισθό, προωθείται μία αύξηση-κοροϊδία των 20-30 ευρώ το μήνα, που δεν καλύπτουν τις ανάγκες και προφανώς δε συγκρίνονται με αυτά που έχουν χαθεί.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες είναι μακριά και πέρα από τις αγωνίες και τις ανάγκες του κόσμου της εργασίας. Η ΓΣΕΕ εδώ και χρόνια επιδίδεται σε «ξεκάρφωτες» 24ωρες απεργίες και την τελευταία περίοδο έχει αφεθεί, πιο ξεδιάντροπα από

ποτέ, στη γοητεία της «Κοινωνικής Συμμαχίας» με τους εργοδότες. Η συνολική στάση της, έχει δείξει πλέον στον καθένα ότι δεν έχουμε να περιμένουμε απολύτως τίποτα από αυτήν. Η διακλαδική απεργία δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι ένα κατασκεύασμα «από τα πάνω» και με κομματικό σχεδιασμό τύπου ΠΑΜΕ. Θα είναι η κοινή δυναμική πολλών κλαδικών και επιχειρησιακών απεργιών οργανωμένων «από τα κάτω».

Δεν έχουμε καμία αυταπάτη για λύσεις που θα έρθουν από ειδικούς και σωτήρες. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να οργανώνονται πετυχημένες απεργίες, είναι να οργανώνονται από τη βάση των εργαζομένων μέσα από γενικές συνελεύσεις και αυτοοργανωμένες δομές, στις οποίες θα συμμετέχουν όσο το δυνατόν περισσότεροι εργαζόμενοι. **Οι πραγματικές απεργίες είναι οι ακηδεμόνευτες, αυτές που υπακούουν στα συμφέροντα και τις ανάγκες των ίδιων των εργαζομένων, είναι καλά οργανωμένες, με περιφρουρήσεις που μπλοκάρουν την παραγωγή και μειώνουν τα κέρδη των αφεντικών, αναγκάζοντάς τα τελικά να υποχωρήσουν. Ως φοιτητές, τωρινοί και μελλοντικοί εργαζόμενοι, οφείλουμε να στηρίξουμε με κάθε τρόπο απεργιακές πρωτοβουλίες, και να συμμετέχουμε στις απεργιακές περιφρουρήσεις της 1^{ης} Νοέμβρη.**

Μετακινήσεις

Η αναδιάρθρωση των συγκοινωνιών, έχοντας ως βασικό όχημα το ηλεκτρονικό εισιτήριο και το κλείσιμο των πυλών, βαθαίνει και τα αποτελέσματά της γίνονται αισθητά τόσο στους εργαζόμενους στις συγκοινωνίες όσο και στους επιβάτες. Πλέον, ολοκληρώνεται η μετάβαση από το χάρτινο στο ηλεκτρονικό εισιτήριο, με μπάρες ελέγχου που αποκλείουν όσους δεν έχουν ή δεν θέλουν να πληρώσουν εισιτήριο, ελεγκτές-κατσαρίδες στις επάλξεις και ένα εισιτήριο που καταγράφει τα προσωπικά μας δεδομένα, τους χώρους και τους χρόνους που μετακινούμαστε. Το ηλεκτρονικό εισιτήριο είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια εκδοχή εισιτηρίου, είναι η πρόσφατη απόφαση του ΟΑΣΑ να επιβάλει στους φοιτητές, σε όσους είναι άνω των 65 κ.α. να βγάλουν προσωποποιημένες κάρτες, κάνοντας ακόμα πιο εύκολη την καταγραφή των κινήσεών τους, την ομαδοποίησή τους και την ανά πάσα στιγμή κατάργηση της δυνατότητας χρήσης μειωμένων εισιτηρίων. Την ίδια στιγμή όπως παραδέχονται και οι ίδιοι, το ηλεκτρονικό εισιτήριο εξυπηρετεί με τον καλύτερο τρόπο την εφαρμογή διαφορετικών χρεώσεων ανάλογα με τις ζώνες μετακίνησης. Στην πραγματικότητα η κοστολόγηση ανάλογα με τις ζώνες διαδρομής θα αυξήσει ουσιαστικά το κόστος μετακίνησης εντείνοντας τους ταξικούς διαχωρισμούς, καθώς η δυνατότητα χρήσης ολόκληρου του δικτύου θα περιορίζεται σε όλο και μικρότερες κοινωνικές ομάδες με μεγαλύτερα εισοδήματα.

Τα συγκεκριμένα μέτρα δεν στοχεύουν στην αναβάθμιση των Μέσων Μεταφοράς προς όφελος μας, αλλά στον αποκλεισμό όσων δεν μπορούν ή δυσκολεύονται να πληρώσουν, ενώ παράλληλα μετατρέπουν τα ΜΜΜ σε μια δελεαστική πρόταση ιδιωτικοποίησης για επενδυτές που θα θέλουν να τα εκμεταλλευτούν, αυξάνοντας περαιτέρω τα εισιτήρια, βγάζοντας κέρδος πάνω στις πλάτες όσων μετακινούνται. Άλλωστε δεν είναι τυχαία η επιλογή να δοθούν δεκάδες εκατομμύρια σε τέτοιες υποδομές αποκλεισμού και καταστολής, όταν με τα χρήματα αυτά μπορεί να συντηρηθεί και να αυξηθεί ο στόλος του ΟΑΣΑ, παρέχοντας γρήγορες, δημόσιες μετακινήσεις σε όλους μας.

Δεν είμαστε “τζαμπατζήδες” όταν δεν πληρώνουμε εισιτήριο, έχουμε ήδη πληρώσει το κόστος μετακίνησης μας μέσω της υπέρογκης φορολογίας, εμείς και οι οικογένειες μας. Δεν πρόκειται να δώσουμε το 10% των μισθών σε κάρτες και εισιτήρια. Εξάλλου, οι μετακινήσεις μέσα στην πόλη είναι βασική ανάγκη που πρέπει να ικανοποιήσουμε, είτε για να εργαστούμε και να σπουδάσουμε είτε για λόγους κοινωνικοποίησης και ψυχαγωγίας. **Για αυτό δείχνουμε την αλληλεγγύη μας σε όλους όσους δεν έχουν εισιτήριο, χαρίζουμε το εισιτήριο μας στον επόμενο, κρατάμε τις μπάρες ανοιχτές, αντιδρούμε δυναμικά σε σεκιουριτάδες και ελεγκτές, μπλοκάρουμε συλλογικά τα συστήματα ελέγχου και αποκλεισμού.**